

VECKOBLADET

Nr 5 4/5 i webbform

050923

Årstider

Tjugu grader varmt, fjärilar, friska kantareller, fågelsång. En mild natt när det räckte med sommarsovsäcken.

Men andra tider väntar. Utanför Hässleholm sågs en affisch med uppmaningen "Boka julbord nu!"

Grr

Veckans krönika

Grattis Tyskland!

Veckans goda nyheter kommer från Tyskland, Skånes nära grannland. Dvs. praktiskt taget alla politiska kommentatorer är eniga om att den stora olyckan har drabbat landet i form av framgångarna för det nya vänsterpartiet Die Linke, med 8.7 % av rösterna. Självfallet har partiet också kallats populistiskt och kommunistiskt och alla andra partier har försäkrat att de inte vill ha med det att göra. Allt detta riskerar att skymma vad som faktiskt var utgången av valet. Sanningen är ju att det fortfarande finns en vänstermajoritet, i form av SPD, de gröna och det nya partiet.

[Läs mer >](#)

Gunnar Sandin

Nyleninism i praktiken

Sven Hector, lundaclartéist av Erlanders årgång och präst i en röd finnskogssocken, var riksdagsledamot för vänsterpartiet kommunisterna 1964-1968. Han var inte partimedlem.

Bengt Hall, f.d. ordförande i (och livgivare åt) vpk Kristianstad, v-aktiv på de ställen där han har bott sen dess (Norrköping, Lund, Malmö), f.d. kommunfullmäktig i Kristianstad, arbetserfarenhet som samhällsplanerare, f.d. rektor för vänsterpartiets folkhögskola i Kvarnby, var med och startade Röda Kapellet 1975 och har sen dess spelat på flera hundra v-arrangemang, de flesta i Lund, nyss återflyttad till Lund, kandiderade till uppdraget som ordinarie v-ledamot av Byggnads-nämnden. Ratades av majoriteten med motiveringen att han för närvarande inte var partimedlem.

[Läs mer >](#)

Jörgen L.

Dags lämna?

Börjar misströsta om partiet. Upp till var och en, när gränsen är nådd. Och på vad grunder. För egen del startade tvivlet på allvar efter medlemsmötet 6/9. Med omröstningen kring ordinarie till Byggnadsnämnden. Maktsidan beredd gå långt i syfte spärra vägen för en förnyare - fastän fullt meriterad och villig åter inträda i partiet. En person som kunde livat upp och breddat Kompolgruppen. Samt gjort att ej kändes som Nitas privata k-parti - ursäkta! Beredd biträda Nita som ensam partiföreträdare. Och hon valdes ju enhälligt. Varför avstod hon inte sin kandidatur när fanns en annan lovande BN-kandidat - var det priset?

[Läs mer >](#)

Skydda miljön kring Höje å!

Texten nedan är ett yttrande från Klostergårdens byalag, genom dess sekreterare Gunnar Stensson, över "Detaljplan för Klostergården 2:6 m fl".

Sankt Lars-området och stråket längs Höje å är värdefulla naturområden för befolkningen i hela Lund. I en miljö som hastigt urbaniseras och där naturområdena ständigt blir alltmer kringskurna är det utomordentligt viktigt att dessa värden skyddas.

[Läs mer >](#)

Det behövs ett nytt Vänsterparti!

Efter senaste medlemsmötet i Vänsterpartiet i Lund borde det stå helt klart för alla: de frihetliga socialisterna (de s k förnyarna) är inte önskvärda i partiet. Möjligen kan vi accepteras som ett nödvändigt ont om vi håller käft och lydigt fortsätter att spela rollen av nyttiga idioter. De nygamla kommunisterna tolererar inga från dem avvikande åsikter. Det ges inget utrymme till diskussion om och kompromisser kring de grundläggande meningsmotsättningarna, inga försök görs från styrelsen att ena partiorganisationen. Kommunisterna trampar på i sina marschkängor, alltmedan partiet befinner sig i djup kris.

Sektmentalitet

Krismedvetandet hos kommunisterna är lika med noll. Därför att för dem är det en positiv utveckling när partimedlemmar som inte ställer upp på kommunismen kastar in handduken. Mötesmajoritet efter mötesmajoritet stänger konsekvent och målmedvetet ute de frihetliga från allt inflytande, ivrigt påhejade av styrelsen. Sektmentalitet råder. Miljöfrågor lågprioriteras. Majoriteten i Lund bryr sig vare sig om bristande väljarstöd eller dramatiskt sjunkande medlemstal. Ett parti som inte ens lyssnar på medlemmarna, hur skulle det kunna lyssna på väljarna? Hur kommer det i maktställning att behandla de väljare som inte stödjer partiets linje?

Ett nytt parti

Vänsterpartiet har uppenbarligen spelat ut sin roll i svensk politik. Det har frivilligt och målmedvetet genom sin kommunistiska restaurering frånhänt sig möjligheterna att få ett reellt inflytande. Jag har i debatten som följde på Uppdrag granskningens genomgång av Vänsterpartiets historia hävdad att det vettigaste Vänsterpartiet kunde företa sig var att upplösa sig självt. Jag ser idag ingen anledning att ha någon annan uppfattning. Tvärtom. Svensk vänster, som

är oändligt mycket bredare än Vänsterpartiet, behöver ett vänsterparti som på allvar vill påverka politiken, som är berett att ta ansvar och som inte hänger sig åt överbudspolitik och önskedrömmar om en kommande revolution. Vänsterpartiets nuvarande ledning och dess ideologiska ståndpunkter utgör idag ett hinder för ökat vänsterinflytande i svensk politik. För min del har jag kommit fram till slutsatsen, att det enda möjliga svaret på Vänsterpartiets kris är att arbeta för ett nytt, brett, feministiskt och rödgrönt vänsteralternativ.

Utrymmet finns

Om detta är möjligt att skapa på nationell nivå redan till nästa års val är tveksamt. Men på lokal nivå är det fullt möjligt. Och om inte heller detta går att förverkliga så anser jag att den frihetliga vänster som finns, i och utanför Vänsterpartiet, bör söka få till stånd en valsamverkan med andra progressiva krafter som t.ex. miljöpartiet och feministiskt initiativ. En sådan bred samverkan skulle kunna bli ett reellt hot mot den borgerliga alliansen som nu innerst inne jublar över Vänsterpartiets kommunistiska pånyttfödelse. För kommunismen har aldrig utgjort ett reellt hot mot borgerligheten i Sverige, eftersom den, tack och lov, saknat lyskraft för den klass som kommunisterna lika självpåtaget som självgott sagt sig representera.

I spannet mellan ett marginaliserat kommunistparti och en i bästa fall socialliberal socialdemokrati torde det dock finnas betydande utrymme för ett vitalt grönt vänsterparti.

Ulf Nymark

VECKOBLADET

Grattis Tyskland!

Veckans goda nyheter kommer från Tyskland, Skånes nära grannland. Dvs. praktiskt taget alla politiska kommentatorer är eniga om att den stora olyckan har drabbat landet i form av framgångarna för det nya vänsterpartiet Die Linke, med 8.7 % av rösterna. Självfallet har partiet också kallats populistiskt och kommunistiskt och alla andra partier har försäkrat att de inte vill ha med det att göra. Allt detta riskerar att skymma vad som faktiskt var utgången av valet. Sanningen är ju att det fortfarande finns en vänstermajoritet, i form av SPD, de gröna och det nya partiet. Vad som har hänt är att SPD:s förluster nästan exakt matchar vänsterpartiets framgångar. Det handlar om socialdemokratiska väljare som inte accepterat regeringen Schröders nya politik i riktning mot nyliberalism och social nedrustning.

Men är inte Tyskland tvunget att skära ner och spara in nu när arbetslösheten har blivit så stor? Jo, det var så regeringarna runt om i världen reagerade inför 20- och 30-talets massarbetslöshet. Och det var nationalekonomen Keynes som hävdade det motsatta: arbetslöshet bekämpas bäst genom att man stimulerar efterfrågan så att det blir fler jobb. Wigforss i Sverige och Roosevelt i USA gjorde det och efter hand blev det ett självklart verktyg i regeringarnas hand runt om i världen. Det är ett tecken på hur långt nyliberalismen har gått när denna lärdom nästan har försvunnit ur det allmänna medvetandet.

Samma där som här

I Tyskland går exportindustrin som aldrig förr medan konsumtionsvaruindustrin som säljer på hemmamarknaden har det svårt. Detta är ett perfekt läge för det keynesianska receptet. I Sverige har vi i stort sett samma situation även om arbetslösheten inte har nått lika högt här som i Tyskland. Efter några bortkastade år har lyckligtvis den svenska regeringen och dess samarbetspartier fått loss tummarna och i veckan presenterat en budget med klart keynesiansk inriktning. Barnfamiljer m.fl. som kan förmodas ha stor förmåga att öka sin konsumtion av varor och tjänster får skattelättnader och höjda barnbidrag. Dessutom blir det fler jobb i offentlig regi. Det här är vad en del av oss länge har önskat och det är därför t.ex. Lars Ohly prisar budgeten. Borgarna tar förstås upp sitt gamla spår från 1920-talet och säger att det riskerar statsfinanserna.

Valet i Tyskland var alltså ett nej till nyliberalism antingen den presenterades i Schröders eller Angela Merkels tappning. Det hindrar inte att en hel del väljare strömmade från CDU till högerpartiet fridemokraterna, men det innebar ingen förändring - FDP är alltid villigt att jobba samman med CDU och det gör ingen skillnad var procentandelarna hamnar. Den mest intressanta möjligheten är om dessa båda partier lyckas locka med sig de gröna och då bilda en majoritetsregering. Det är inte helt utsiktslöst: "De gröna är mest intresserade av sina tjänstebilar", läser jag på nätet. De gröna sågs tidigare som ett sorts vänsteralternativ, åtminstone i Västtyskland, men den rollen har de efter hand förlorat. Man kan inte annat än frukta vilken inspiration ett sådant regeringssamarbete skulle ge det svenska miljöpartiet och dess andliga syster på den borgerliga sidan, folkpartiet.

Mer tysk blåsmusik

Vad man som vänsterpartist kan glädja sig åt är att det åter finns ett slagkraftigt parti till vänster om socialdemokraterna i Tyskland. Det är en situation som är det normala i resten av Europa (dock ej Storbritannien!) och en viktig korrektionsfaktor för socialdemokrater. Att det nya partiet består en koalition av vänstersocialdemokrater i väst och demokratiska socialister (PDS) med bas i det gamla DDR är inget fel. DDR och med det östra Tyskland behandlades som en koloni som skulle inkorporeras i början av 90-talet. De många progressiva inslag som fanns i DDR: daghem, jämlikhet mellan könen etc. ersattes med västtyska värden där barnomsorg närmast är en kyrklig angelägenhet. Östra Tyskland får nu en helt annan röst i förbundsdagen. Men viktigast är ändå symboliken: att Karl Marx'och Rosa Luxemburgs Tyskland åter har fått ett starkt demokratiskt socialistiskt parti! Vi i blåsorkestern Röda Kapellet kan inte annat än fräscha upp vår tyska repertoar och är redan fullt kapabla att riva av en ösig "Linker Marsch."

Plågsamt

Jag ber om ursäkt men känner att jag måste återvända till det svenska Miljöpartiet. Jag tänker då på det ovärdiga spel det har bedrivit kring flyktingfrågan de senaste veckorna i samband med budgetuppgörelsen. Jag talar inte om sakfrågan och jag respekterar att ett parti kan engagera sig djupt i en fråga och därför ställa ultimatum. Om regeringen Persson skickat svenska soldater till Irak skulle naturligtvis vänsterpartiet bara rest sig upp från förhandlingsborden och gått. Men det är inte så Miljöpartiet har gjort. Man har schackrat fram och tillbaka och krävt: Antingen ska vi ha flyktingamnesti eller grön skatteväxling! Man har velat ha något att visa upp så att man kunnat säga: titta vad vi kan, vilket inflytande vi har! Flyktingamnesti har bara lämpat sig alltför väl för känslosamma yttranden i TV-rutan. Jag kan inte tro annat än att många människor har känt sig lika illa berörda som jag och jag tror att deras taktik de här veckorna allvarligt har skadat förtroende för partiet.

Lucifer

VECKOBLADET

Nyleninism i praktiken

Sven Hector, lundaclartéist av Erlanders årgång och präst i en röd finnskogssocken, var riksdagsledamot för vänsterpartiet kommunisterna 1964-1968. Han var inte partimedlem.

Bengt Hall, f.d. ordförande i (och livgivare åt) vpk Kristianstad, v-aktiv på de ställen där han har bott sen dess (Norrköping, Lund, Malmö), f.d. kommunfullmäktig i Kristianstad, arbetserfarenhet som samhällsplanerare, f.d. rektor för vänsterpartiets folkhögskola i Kvarnby, var med och startade Röda Kapellet 1975 och har sen dess spelat på flera hundra v-arrangemang, de flesta i Lund, nyss återflyttad till Lund, kandiderade till uppdraget som ordinarie v-ledamot av Byggnadsnämnden. Ratades av mötesmajoriteten med motiveringen att han för närvarande inte var partimedlem. I stället valdes Nita Lorimer, som öppet deklarerade att det nya uppdraget gjorde att hon inte kunde ägna full tid åt sina andra, delvis avlönade, partiuppdrag.

Det fanns medlemmar som anförde särskilda skäl för att välja Nita: att hon var arkitekt, att hon var välkänd (som arbetsmyra) av partiföreningen, att hon var kvinna. Mot Bengt anfördes att han hade nominerats av en suspekt person. Men huvudorsaken till att majoriteten föredrog Nita var säkerligen detta enkla: hon var partimedlem, i motsats till Bengt.

Den nuvarande v-majoriteten i Lund, Skåne och partistyrelsen har betecknats som nyleninister. Jag ser BN-valet som ett bevis för hur riktig den beteckningen är. Man delar medvetet eller undermedvetet V.I. Lenins elitära partisyn.

Som v-medlem sen 1970 tycker jag det är naturligt att vara sådan om man ska företräda partiet. Det är nog också Bengts uppfattning eftersom han (om jag förstått honom rätt) hade varit villig att återinträda. Men poängen är att den exkluderande partisynen utestänger många goda krafter i en tid när vänsterpartiet tappar medlemmar på alla nivåer.

Visst, hade Bengts namn presenterats för valberedningen ett par timmar tidigare hade han kanske blivit dess kandidat. Nu hann man kontakta Nita. Hon var säkert så överraskad som hon förklarade på mötet och hade säkert aldrig haft en tanke på att sitta just i Byggnadsnämnden. Men förmodligen hann hon inför mötet fascineras av tanken. Om inte annat skulle hon få användning för sin utbildning till arkitekt, ett yrke inom vilket hon inte har lyckats kvalificera sej för jobb.

Nå, nu blev det Nita. Den sämre kandidaten men det blir ingen katastrof. Hon har två duktiga och engagerade ersättare i nämnden.

Däremot är det en stor olycka att Nita blev partiföreträdare på heltid. Inte för sin ordblindhet, som i och för sej försvårar partiföreningens officiella kommunikation med yttvärlden, utan för att hon inte kunna förmå sej att ta avstånd från sin programvidriga kampanj för att utestänga medlemmar från valrörelsen 2002. Detta är en omdömeslöshet, och en skymf mot de berörda, som inte kan glömmas. Därför finns det anledning att oavbrutet påminna både Nita och partiföreningen om det skedda. Det är också förståeligt och legitimt att terra henne en smula. Det är ett av flera skäl för att gå med/stanna kvar i vänsterpartiet och delta i dess möten och övriga verksamhet. Droppen urholkar stenen.

Gunnar Sandin

PS Ett intressant omständighet är att Anders Neergaard, f.d. ordförande i v-Lund, på mötet men även efteråt aktivt agerade för att ersätta Nita med Bengt i BN, genom att

nästa medlemsmöte (redan i kommande vecka) skulle utse en ny representant sedan Nita övertalats att avsäga sej uppdraget. Man kan undra över hans motiv. Råder det oro i partistyrelsen över vart den nuvarande linjen har lett? Vi har ju sett att Lars Ohly nu slirar på beteckningen "kommunist". Men eftersom Bengt säger sej ha tröttnat på spektaklet tycks försöket vara överspelat.

VECKOBLADET

Dags lämna?

Börjar misströsta om partiet. Upp till var och en, när gränsen är nådd. Och på vad grunder. För egen del startade tvivlet på allvar efter medlemsmötet 6/9. Med omröstningen kring ordinarie till Byggnadsnämnden. Maktsidan beredd gå långt i syfte spärra vägen för en förnyare - fastän fullt meriterad och villig åter inträda i partiet. En person som kunde livat upp och breddat Kompolgruppen. Samt gjort att ej kändes som Nitas privata k-parti - ursäkta! Beredd biträda Nita som ensam partiföreträdare. Och hon valdes ju enhälligt. Varför avstod hon inte sin kandidatur när fanns en annan lovande BN-kandidat - var det priset?

Så Nillas roll. Bägge damerna spärrade i praktiken vägen för Bengt Hall. Ja, om uppmanade eller känt sig tvingade därtill, är svårt att veta. Om Nilla sen bara diskriminerar män och gör damklubb av lokala partiets BN-representation, ju snarast värre. Än haft blåslampan på sig, menar jag. Manifesta - underförstådda - föreställda krav? Varför gör sig Lars Ohlsson sen omaket trä ännu en lagerkrans över Nita, när fanns en så pass lovande kandidat, som Bengt Hall. Oxå han rädd om stolen? Ja, inte i valberedningen alltså. Men Nilla måhända på väg baks till ideologiska fadershuset. Eller blott prosaisk lokal realpolitik? Rävornas afton, var det ivf. Att politik kan vara så lågt.

Ett annat skäl att dra sig ur är allt tunnare miljöaspekten, inom partiet. Menar nu å riks- och distriktsnivån. Än ej lika tydligt kommunalt, samt i regionpolitiken. Måhända fimpades Karin främst på sakpolitiken - ej tänkt så innan. Eller fraktionära samman med sakpolitiska profilen? Så eviga treklöversmässandet från Anders, om socialism, feminism och antirasism. I munnen på en facksociolog låter det mer vatten, än annars. Börjar bli trött på slagordsmantrandet; från speciellt det hållet.

Medlemsmötet 6/9 visade tydligt, att lokala majoriteten inte viker en tum. Och korkade är 40-talistförnyarna, som inte i det läget går åstad och bildar nåt eget. Å lokal nivå samt ställer upp till nästa val. Under partinamn Vänstern. Finns väl knapp en kommun efter Fagersta med så lovande förutsättningar. Därtill en distriktsorganisation, att samordna frihetliga miljövänstern här i Skåne. Vi kan ha eget 1:a Majtåg i Lund, med stor orkester och allting. Samt ett tåg större än doktrinära falangens. Spelar nu ingen roll, ville bara påvisa styrkan och underlaget. Om nu feighet, slöhet eller vissa hänsyn som skapar tövan. Vad hänsyn?

Så har vi centralismen. Och går efter praktiken. Även om nog mest Olof som offentligt vädrat leninistiska principerna - antydningvis eller per reflex. En duktig soldat i varje partiarmé, med prima lojalitet. Nå, inte speciellt osympatisk och har knappast fel i allt. Och då först anställd under ett frihetligt distriktsstyre, så rimligen duktig i tjänsten! Dessutom har man här i Lund samt på distriktet styrelseval till utskotten. Högst ordinära utskott för praktiskt partiarbete. Tja, vad syssla med då? Ev. dock lättare nu. Och HBT-utskottet på distriktet säkert fritt. I straight-kvoten pryder man om inte annat.

Så pennans ärofält. En stramare policy för skriftliga debattorganen än VB, går att leva med. Men här närmast en paranoid rädsla för att öht ha en debatt. Tre eller fyra IB-debatt om året. Samt ingen lokal websajt. Och vem vill inkräkta på Kompols e-mailrundskick? Ingen sajt på distriktet heller, och pygméhöjd till taket på Menander. Med vad konsekvenser för Lunda-v och Skåne-v, efter hand? Även om ej heller VB kan räknas riktigt välskött. Senast idel 60-åringar, bland både skribenter och citatgäster. Fast Fi vansinnigt skicklig i sin programförklaring, det riktigt slog Einstein om vanföreställningarna kring samhället! Nå, en omröstningssak om solen

är blå eller gul.

Förnyaralternativet på Skånenivån synes förresten rätt havererat - tog i själva verket aldrig riktigt fart? Ja, var finns Skånes alla frihetliga krafter? På landskapets vvv-möten ofta sorgligt glest - speciellt med yngrefolk. Har jag fel? "Efter oss ingenting?" Mycket lite av interna vvv-debatten i Lund samt Skåne når sen ut, bortom e-maillistorna. Från vvv's rikscentrum å västkusten förs å nationella hemsidan en fri och livlig debatt. Som måhända inte berört allt, och på lokal och distriktsnivå ju alltid känsligare. Men ändå? För utan ett forum och utan talesfolk så ingen mobilisering av frihetliga krafterna, här nere. Idéerna dör ut. Samt praktiska politiken där vi avviker från doktrinära, eller vad nu kalla krafterna, i partiet. Nå, vvv är väl överspelat nu. Vem som fällde partiprojektet i våras, samt på vilkas uppdrag eller på vad motiv.

Åter till vpk! Där har vi senaste affären med v-Lunds valberedning. Och även om Olof inte skickats fram att ta hundhuvudet, så är attityden och rutinerna rätt hårresande. Om nu spelar nån roll - med nästan alla val uppgjorda på förhand. Nå, kvarstår tills vidare som medlem, och lär lägga ett par kongressmotioner i skilda ämnen. Annars bara konstatera, att jag tydligen är på väg till samma slutsats som andra förnyare. Och har fastän polemisk, åt diverse håll förresten, aldrig börjat misströsta förrän nu. Fast utan ryggmärgsreflex mot vad folk kallar sig - och saknar laginstinkt. Sista väl framgått vid nomineringar och röstläggande.

Partiets rätt ömkligt svaga riksledning spelar även en roll. Menar de anställda, inte fraktionsvalda folket i partistyrelsen. Både Ohly och Pernilla Z. ju tämligen hållningslösa och märkligt utan känsla för partiets helhet, jämte produktiva riktning. Är vi åter på väg bli ett fantasilöst sossestödparti med avtagande insikt för vad framtiden kräver, kring vårt europeiska hus och samhälle? Gröna betong- och asfaltossar med statlig välfärdsnoja, inom en stram och kontrollneurotisk (eller farsleninistisk ...) organisationsram. Ja, vänsternostalgi eller "staliniserande" partiinflytande. Från var då, förresten? Tja, tiden är nog sjuk!

Jörgen Larsson

VECKOBLADET

Skydda miljön kring Höje å!

Texten nedan är ett yttrande från Klostergårdens byalag, genom dess sekreterare Gunnar Stensson, över "Detaljplan för Klostergården 2:6 m fl".

Sankt Lars-området och stråket längs Höje å är värdefulla naturområden för befolkningen i hela Lund. I en miljö som hastigt urbaniseras och där naturområdena ständigt blir alltmer kringskurna är det utomordentligt viktigt att dessa värden skyddas.

Natur och bebyggelse är inte oförenliga. Det är Östra Borggården i Sankt Larsparken (där bl a Öppenvårdscentralen ligger) med sina höga träd, sluttande ängar och vackra, symmetriskt belägna byggnader ett utomordentligt exempel på. Tegelröda och gröna nyanser förhöjer varandra.

Stadsarkitektkontorets planförslag utgår från bevaringsprogrammet Lund utanför vallarna, del II och från dessa principer. Man har strävat efter att tillämpa dem vid utformningen av den nya bebyggelsen. På många sätt har detta också lyckats. Men Klostergårdens byalag vill framföra ytterligare några synpunkter.

1. Den bebyggelse som planerades 1998 omfattade endast BUP-området innanför vallarna. Planförslaget omfattar dessutom nästan hela brukshundsklubbens område, frånsett en smal remsa närmast Badarevägen. Byggnaderna är visserligen orienterade i nord-sydlig riktning för att ge utsikt ned mot Höjeå, men effekten av de många huskropparna blir ändå en begränsning av perspektivet. Den värdefulla naturmarken minskas alltså. Vi hade hoppats att nybyggnationen skulle inskränkas till själva BUP-området.

2. I planen läser vi: "Inom BUP-området försvinner större delen av den befintliga vegetationen eftersom träden i huvudsak står på vallar som inte bevaras. Park- och naturvärdena inom detta område är inte särskilt stora." Vi menar att i synnerhet den norra vallen med sina majestätiska pilar har högt värde och är väl värd att bevara. För de boende i Regnbågsområdet betyder den mycket. Där leker deras barn i en rik naturlig miljö. Enligt planförslaget kommer pilarna att huggas ner och vallen att schaktas bort. Fyravåningshus kommer att uppföras alldeles intill bostäderna i Regnbågen. För de boende där innebär detta en stor förlust. Om de höga husen byggs så nära Regnbågen som föreslås kommer dessutom bostäderna där att ligga skugga, särskilt under vinterhalvåret. Vi menar att planen bör omarbetas med utgångspunkt från dessa förhållanden, vilket innebär att norra vallen och pilarna bevaras. De kan då dessutom fungera som en grön ridå framför eventuella fyravåningshus. 3. En damm söder om nuvarande hundgården tillför ett naturvärde. Det är också viktigt att dagvattnet från det nya bostadsområdet samlas upp så nära det nya bostadsområdet som möjligt.

4. Att strandskyddet respekteras så att naturen hundra meter norr och söder om Höje å skyddas är värdefullt. Att den södra delen av BUP-området röjs och förvandlas till parkområde är bra. För närvarande är det knappt möjligt att tränga fram genom den vildvuxna vegetationen. Här utvidgas det område som är tillgängligt för allmänheten.

5. Det gröna stråket mellan BUP-området och paviljongområdet är utomordentligt

värdefullt! Det är utmärkt att planförslaget påpekar att all ny bebyggelse ska tillämpa ett respektavstånd till det gröna stråket. Trafikplaneringen måste utformas så att det gröna stråket skyddas. Förslaget att trafiken från Badarevägen i huvudsak bara ska gå fram till BUP-området och vända, samt att den från Sankt Larsvägen bara ska gå fram till paviljongområdet är viktigt. Det innebär också att ingen busstrafik som korsar det gröna stråket kan tillåtas.

6. Paviljongområdet kommer inte att utsättas för stora förändringar. Vi föreslår dock att paviljongerna, eller de nya byggnader som föreslås uppföras på exakt samma platser som de nuvarande, begränsas till två våningar. Vi önskar att inga ytterligare byggnader uppförs i paviljongområdet. Det är viktigt att en paviljong avsätts för äldreboende, som föreslagits.

7. Den naturskyddade södra stranden av Höje å förfulas i hög grad av den förfallande, vanvårdade gamla danspaviljongen. Byggnaden med sitt höga limmade valv är ännu möjlig att rädda. Om resurser för att restaurera byggnaden saknas återstår bara att riva den. Den var en gång ett kulturcentrum för Sankt Lars. Nu är den en skamfläck för ägaren.

8. Dammen söder om Höje å intill Malmövägen måste röjas. Kanske kan detta ske när Lunds kommun övertar området och arbetet med att förlänga Höje å natur- och kulturstig kommer igång igen som föreslagits.

9. Sankt Lars-parken är idag nedsliten till följd av den omfattande verksamhet som pågår där, framför allt i de många friskolorna. Det är visserligen glädjande att så många människor vistas i parken. Men det kräver också att den sköts. Den är nu vanskött sedan 1998, då landstinget sålde den. Kommunen måste göra stora satsningar efter det att området delats mellan Realia och Lunds kommun.